

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΔΙΦΡΑΓΚΑ, ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Κυβερνητικά διλήμματα Για μετά την Πανδημία

Ε μείς έχουμε οικονομικό σχολιαστή τον εκλεκτό συνεργάτη μας, Χρήστο Μπελέρχα και την Sydney Morning Herald έχει τον Ross Gittins με τον οποίο θα ασχοληθώ σήμερα.

Επειδή σε πρόσφατο άρθρο του υποστηρίζει αυτά που γράφω συνεχώς σαν κοινός θνητός, χωρίς να έχω οπουδάσει οικονομικά.

Τα απλοϊκά επιχειρήματα και οι προτάσεις μου στηρίζονται στη λειτουργία τής οικογένειας, επειδή έτσι βλέπω και τη χώρα μας, σαν μια οικογένεια που ευημερεί όταν τα μέλη της έχουν χρήματα και δυστυχεί όταν τα μέλη της είναι φτωχά.

Αλλωστε, το λέμε κιόλας πως «έλλειψη χρημάτων, στάση εμπορίου», αλλά οι νεοφιλελεύθεροι πολιτικοί μας δεν ξέρουν ελληνικά και πιστεύουν ακράδαντα, πως η χώρα ευημερεί όταν είναι φτωχοί οι πολίτες της με φθηνά μεροκάματα.

Εγραψε, λοιπόν, ο Ross Gittins ότι το πρόβλημα με την εθνική οικονομία είναι πως αναπτύσσεται με αργό ρυθμό. Ο οποίος δεν πρόκειται να επιταχυνθεί αν δεν αυξηθεί η εσωτερική κατανάλωση με αύξηση των πραγματικών μισθών. Φυσικά, χωρίς να συνοδεύεται από πληθωρισμό γιατί

τότε θα ήταν δώρον άδωρον.

Ο Ross Gittins προσθέτει στο συλλογισμό του το αυτονότο, όπι δηλαδή για να αυξηθούν οι μισθοί χωρίς πληθωρισμό θα πρέπει να αυξηθεί και η παραγωγή με μεγάλες επενδύσεις των επιχειρήσεων. Όμως, αντί οι επιχειρήσεις να επενδύσουν στον εκουγχρονισμό τους για να αυξησουν την παραγωγή και τα κέρδη τους, εκμεταλλεύονται την τρομοκρατία από την Πανδημία για να αυξησουν τα κέρδη τους από την μείωση των μισθών.

Αυτή η κοντόθωρη στρατηγική των επιχειρήσεων και η νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης Μόρρισον, προετοιμάζουν το έδαφος για μια μεγάλη κοινωνική και οικονομική κρίση το Σεπτέμβριο.

Ηδη η κυβέρνηση αντιμετωπίζει διλήμματα στον τρόπο που θα χειρίστει αυτή την κρίση, ενώ δέχεται πιέσεις από τους κοινωνικούς φορείς να συνεχίσει τα επιδόματα σε επιχειρήσεις, εργαζόμενους και άνεργους μέχρι τη Χριστούγεννα. Όμως, υπάρχουν όρια για την «γενναιοδωρία» τής κυβέρνησης, αφού το εθνικό χρέος πλησιάζει επικίνδυνα το ένα τρις δολάρια. Ποιος θα εξοφλήσει

ένα τεράστιο χρέος, πληρώνοντας και τους τόκους για να εξυπηρετηθεί, που μόνο ο Θεός ξέρει σε πόσες δεκαετίες θα εξοφληθεί, από τα παιδιά και εγγόνια μας.

Για να καταλάβουμε πόσο χαμπλοί είναι οι μισθοί σήμερα, αναφέρω πως με την ανεργία στο 7,5%, πολλές επιχειρήσεις μεγάλες και μικρές δεν μπορούν να βρουν εργατικά χέρια επειδή οι άνεργοι προτιμούν το αυξημένο επίδομα ανεργίας που είναι μεγαλύτερο από τον βασικό μισθό!

Αν, λοιπόν, η κυβέρνηση αποφασίσει να σταματήσει τα έκτακτα επιδόματα τον Σεπτέμβριο, εκατομμύρια Αυστραλοί θα πουν το ψωμί - ψωμάκι. Άλλα και η κυβέρνηση, πώς θα μπορέσει ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της με μειωμένα τα εισοδήματά της;

Ακούγονται προτάσεις για αύξηση του GST, δηλαδή αύξηση στις τιμές για πλούσιους και φτωχούς, που είναι απαράδεκτα άδικο, γι' αυτό έχω καλύτερη πρόταση: Να αυξηθεί το ποσοστό φόρου που θα πρέπει να πληρώνουν οι έχοντες και κατέχοντες, έστω προσωρινά, μέχρι να ορθοποδίσει η εθνική οικονομία και να επανέλθει στην κανονικότητα.

Συμφωνεί ο Α. Δρακόπουλος

Ο Ανδρέας Δρακόπουλος είναι πρόεδρος του Ιδρύματος Νιάρχου, ανιψιός του Σταύρου Νιάρχου που ανέλαβε την πηγεσία του Ιδρύματος μετά τον θάνατό του.

Το αναφέρω επειδή συμφωνεί με την πρότασή μου, όπως διάβασα σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή». Είπε λοιπόν ο κ. Δρακόπουλος ότι οι έχοντες μπορούν να κάνουν πολλά παραπάνω:

«Το 2015 είχα δώσει μια συνέντευξη στο TIME και κάποιοι είχαν στενοχωρηθεί και εκνευριστεί πολύ που είχα πει τότε ότι οι έχοντες μπορούν να κάνουν πολλά παραπάνω. Γιατί και στον τομέα των φόρων δεν πλήρωναν και δεν έκαναν έργα, δεν πρόσφεραν φιλανθρωπία. Είναι λεπτές οι γραμμές· πιστεύω ότι μπορούν να προσφέρουν οι έχοντες πολύ περισσότερα. Και όχι μόνο μπορούν, αλλά πρέπει να κάνουν περισσότερα. Η χώρα μας είναι ένας παράδεισος, αλλά εάν δεν την προσέξουμε εμείς οι ίδιοι, δεν μπορούμε να κρίνουμε πάντα τους έξω. Πιστεύω πως έχει υπάρξει μεγάλη βελτίωση, πολλοί είναι αυτοί οι οποίοι, είτε επωνύμως είτε ανωνύμως, βοηθούν, απλώς θα περίμενα οι έχοντες, σαν μια ομάδα ανθρώπων, συλλογικά, να βοηθήσουν πολύ περισσότερο. Ας μνη κοροϊδεύμαστε, ο ιδιωτικός τομέας θα είχε καταρρεύσει εάν δεν υπήρχε ο δημόσιος τομέας, εάν δεν υπήρχε η κεντρική τράπεζα. Πρέπει όλοι να βοηθήσουν, ο καθένας έχει τον ρόλο του. Πιστεύω σε αυτό που λένε flexibility within a structure».

Ο κ. Δρακόπουλος ανήκει στην ομάδα των εχόντων, αλλά αυτών των λίγων με ανθρωπισμό και δεν το κρύβει. Εύγε!

Ο κοροναϊός τρομοκράτης

Δεν είμαι από αυτούς που πιστεύουν σε σατανικά σχέδια για την μόλυνση τής ανθρωπότητας με τον κοροναϊό, που μάλλον οφείλεται σε κακές πρακτικές και

ΜΕ ΠΊΡΕ Η ΞΑΒΕΡΦΟ ΜΟΥ Η ΜΙΚΡΗ ΤΠΛΕΦΩΝΟ ΝΑ ΜΕ ΡΩΤΗΣΕΙ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΛΥΝΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΡΟΥΧΑ ΣΤΟΥΣ 40 ΒΑΘΜΟΥΣ ΣΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΠΩΣΤΩ ΉΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΨΕΙ ΤΟΝ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΑ. ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΌΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΜΟΝΟ ΕΓΩ ΓΙΑ ΤΗ ΝΔΣΑ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

συγκυρίες μέσα σε ερευνητικά εργαστήρια, ή σε υγειονομική αθλιότητα.

Όμως, είναι φανερό ότι κάποιοι χρησιμοποιούν την Πανδημία για να μάς τρομοκρατήσουν με στόχο το οικονομικό κέρδος, χρησιμοποιώντας τα MME.

Καραμπινάτο παράδειγμα η απώλεια \$30 δις στο χρηματιστήριο τής Αυστραλίας την περασμένη Δευτέρα, επειδή αυξήθηκαν τα κρούσματα κοροναϊού στη Βικτώρια. Με την πτώση στις τιμές των μετοχών, όμως, οι αστίνες ωφελήθηκαν \$30 δις!

Ερωτώ, λοιπόν, μήπως ο κοροναϊός είναι η μόνη αρρώστια; Εγώ νόμιζα πως υπάρχουν και άλλες αρρώστιες, καρκίνος, καρδιακά νοσήματα, εγκεφαλικά, πνευμονίες κλπ. που προσβάλλουν και σκοτώνουν περισσότερους συνανθρώπους μας από τον κοροναϊό. Μήπως, άλλωστε, δεν τραυματίζονται και σκοτώνονται χιλιάδες αυνάνθρωποι κάθε χρόνο σε οδικά και εργατικά δυστυχήματα, ή σε ιατρικά λάθη;

Όμως, ο κοσμάκης δεν τρομοκρατείται, ούτε καταρρέει το χρηματιστήριο, επειδή τα MME δεν ασχολούνται με ατυχήματα, καρκίνους και άλλες... ακίνδυνες αρρώστιες.

Οι αθεόφιθοι μισθοφόροι δημοσιογράφοι έφτασαν στο σημείο να κάνουν είδοπο το γεγονός ότι αρρώστησε με κορονοϊό ένας υπάλληλος αεροδρομίου, άρα απειλείται η υγεία όλων μας. Μάλιστα, τέτοια κατάντια...

Φυσικά, εγώ όπως όλοι μας ακολουθώ τις οδηγίες για την προστασία τής υγείας μου από τον κοροναϊό, όπως κάνω και για τις άλλες αρρώστιες που μαστίζουν την ανθρωπότητα.

Σοφά Λόγια

Το μόνο πράγμα που μας διδάσκει ο θάνατος είναι πως είναι επείγον να αγαπήσουμε. - Eric-Emmanuel Schmit, 1960-, Γάλλος δραματουργός & συγγραφέας.

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Τόσοι αμερικανο-σπουδαγμένοι υπάρχουν στην κυβέρνηση και στη Νέα Δημοκρατία. Φαίνεται όμως ότι τα πτυχία και τα διδακτορικά που πλασάρουν στα βιογραφικά τους είτε είναι μαϊμού (έχουν μια παράδοση στα ψέματα) είτε τα πήραν με φόιτηση εξ αποστάσεως στη μπτρική γλώσσα τους. Άλλιώς δεν εξηγείται που δεν μπορούν να μεταφέρουν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό της ελληνικής Novartis με το υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ Κρίμα τα Κολάμπια και τα Μασασούτσες. Οπότε ξανά πίσω στην πρώτη μικρή. Χάσου αρ γιους; Φάιν θενκς. Αντε και καλές σπουδές.»

Καλό!

Συζητάνε δύο φίλοι:

«Με παράτησε η Μαρία», λέει στενοχωρεμένα ο ένας. «Καλά ρε, γιατί δεν της είπες ότι έχεις θείο εκατομμυριούχο; Αφού την είχα κόψει πως ήταν φιλάργυρη γυναίκα», του λέει ο άλλος. «Αυτό έκανα...»
 «Και τι έγινε;»
 «Είναι θεία μου τώρα...».